

รายงานสืบเนื่อง

จากการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงาน
ระดับชาติและนานาชาติ (Proceedings)

การประชุมระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5

วิทยาการจัดการวิชาการ 2023

BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

The 12th National and The 5th International Conference Management Science : NIMS 2023

**30 JUNE
2023**

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

www.nims2023.fms.uru.ac.th

สารจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ รู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับเกียรติให้เป็นผู้จัดการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติ ครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023: BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน โดยเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ เป็นเจ้าภาพร่วมกันในครั้งนี้ ในระหว่างวันที่ 29 – 30 มิถุนายน 2566 ณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

การจัดประชุมวิชาการในครั้งนี้ ถือเป็นเวทีที่ทรงคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา นักวิจัย ตลอดจนผู้สนใจ ที่จะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ทางวิชาการในรูปแบบของการนำองค์ความรู้ทางวิชาการ หรือวิชาชีพ ซึ่งได้จากการผลิตผลงานวิจัย ผลงานวิชาการในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไปปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพ สามารถสร้างนวัตกรรมทางความคิด ต่อยอดผลผลิต ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ในแต่ละบริบทชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในทุก ๆ มิติ การเป็นเจ้าภาพร่วมกับเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือทั้ง 8 แห่งครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและพลังความเข้มแข็งทางวิชาการของเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาได้เป็นอย่างดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ต้องขอขอบคุณในความร่วมมือของทุกฝ่ายที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการสรรค์สร้างสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ทั้งในส่วนผู้จัดงานประชุมวิชาการ เครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ และผู้เข้าร่วมงานทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาทุ่มเทกำลังร่างกาย กำลังความคิด และทรัพยากรด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการในครั้งนี้ ด้วยความตระหนักให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจในท้องถิ่นด้วยฐานคิดและผลผลิตจากผลงานวิจัย ให้สมกับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการรับใช้สังคมท้องถิ่นอย่างแท้จริง

เพราะเราเชื่อว่าทุกศาสตร์ความรู้คือเมล็ดพันธุ์ที่หลากหลายที่สามารถบ่มเพาะ พัฒนาให้แข็งแรงเติบโต เจริญ
สามารถงอกงาม ออกดอกผล กลายเป็นคลังทางปัญญาสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ และหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าการจัดประชุมวิชาการครั้งนี้ จะเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญของเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏภาคเหนือที่จะร่วมสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีให้เป็นที่ยอมรับ และช่วยเสริมสร้างพันธมิตรทางวิชาการ ทั้ง
ทุกภูมิภาค ให้กลายเป็นภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็งต่อไปในการร่วมกัน ทำให้สถาบันเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มีการ
สร้างสรรค์ผลงาน และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดงานในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นคุณูปการกับ
การพัฒนาท้องถิ่นและสังคมไทยในอนาคตต่อไป ท้ายสุดนี้ขอให้การจัดประชุมวิชาการครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น
ประสบความสำเร็จ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 “BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน” (The 12th National and The 5th International Conference Management Sciences 2023 : BCG Model: Creative Economy for Sustainable Development และได้ดำเนินงานภายใต้พันธกิจมหาวิทยาลัยเพื่อสังคม (University Engagement) เป็นการเชื่อมโยงภารกิจหลัก ในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามมติของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างเครือข่ายทางวิชาการระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนโดยมีการลงนามบันทึกความร่วมมือจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ เครือข่ายฯ ได้มีการจัดกิจกรรมที่สำคัญอย่างต่อเนื่องทุกปี คือการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ “วิทยาการจัดการวิชาการ”

การจัดประชุมวิชาการ เป็นโครงการหนึ่งที่กลุ่มเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือได้ให้ความสำคัญ ในปี 2566 ทางคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้เป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติ ครั้งที่ 5 ขึ้น เพื่อสานต่อพันธกิจทางการวิจัยของเครือข่ายฯ ให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องยิ่งขึ้น ในวันที่ 29-30 มิถุนายน พ.ศ. 2566 ณ ห้องประชุมคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการวิจัย รวมถึงเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการด้านการบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์ ตลอดจนส่งเสริมให้คณาจารย์ นักศึกษาได้มีโอกาสในการนำเสนอผลงานทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งแบบบรรยาย(Oral Presentation) จำนวน 36 บทความ และแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation) จำนวน 9 บทความ

โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กลุ่มภาคเหนือ สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน
2. เพื่อให้คณาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย นักวิชาการ ผู้ที่สนใจเผยแพร่ผลงานวิชาการ หรือผลงานวิจัย
3. เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง

ทำนนี้ ขอขอบคุณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือกับ
ทางคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์เป็นอย่างดี และขอให้งานประชุมวิชาการในครั้งนี้ดำเนินงาน
เป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินินาถ วิกรมประสิทธิ)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

การลงนามความร่วมมือทางวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 สถาบัน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ วิจัย และส่งเสริมพันธกิจหลักของคณะและมหาวิทยาลัย ตลอดจนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคลากรของแต่ละสถาบันเครือข่าย เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 สถาบัน ได้ร่วมกันจัดโครงการประชุม วิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีการหมุนเวียนการเป็นเจ้าภาพการจัดประชุมฯ ในทุก ๆ ปี และในครั้งนี้เป็นการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 โดยมีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์เป็นเจ้าภาพในการดำเนินงาน ภายใต้แนวคิด “วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน” เพื่อเป็นเวทีในการส่งเสริมและการสร้าง แรงผลักดันทางวิชาการให้กับคณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยในเครือข่ายและมหาวิทยาลัยทั่วประเทศให้มีโอกาสได้นำเสนอและเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชน อีกทั้ง ยังเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทาง วิชาการกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อนำเอาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยไปใช้ในการต่อยอดเชิงธุรกิจและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ที่จะก่อให้เกิดต้นทุนทางการวิจัยที่จะขยายผลไปสู่งานวิจัยที่เกิดมูลค่าทางวิชาการยิ่งขึ้น

ในนามของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ขอขอบคุณ คณาจารย์ นักวิจัย และ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการ ขอขอบคุณเจ้าภาพ ผู้ประสานงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการประชุมครั้งนี้ที่ได้มีส่วนในการขับเคลื่อนกิจกรรมที่จะเป็นโยชน์ในการพัฒนางานวิชาการ และสังคม เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 สถาบันต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัรินทร์ เจริญสุวรรณ)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ในนามของผู้บริหารและบุคลากรคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ รู้สึกเป็นเกียรติและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งในการเป็นเจ้าภาพร่วมในโครงการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

การจัดงานทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาตินั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อทั้งอาจารย์ นักวิชาการและนักศึกษารวมทั้งบุคคลทั่วไปที่จะได้เข้ามาศึกษาผลงานทุกชิ้นที่เกิดขึ้นในงานครั้งนี้ รวมทั้งยังเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทางวิชาการให้มีความแหลมคมลึกซึ้งจนเกิดการสร้างสรรคผลงานที่สามารถพัฒนาสังคมและเป็นผลดีต่อการวางแผนทางการพัฒนาประเทศภายใต้สภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงของโลก การจัดงานครั้งนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดโครงการประชุมวิชาการในครั้งนี้จะเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญในการเป็นเครือข่ายการสร้างสรรคผลงานวิชาการและขอให้ผลงานวิชาการที่ได้เผยแพร่เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้สนใจได้นำไปใช้ประโยชน์ทางด้านวิชาการต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภฤกษ์ ธาราพิทักษ์วงศ์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 “BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน” เป็นกิจกรรมประชุมทาง วิชาการของ เครือข่ายคณะวิทยาการจัดการภาคเหนือ 8 แห่ง ที่จัดต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 12 ในช่วงยุคหลังโควิด อาจจะต้องเผชิญต่อ สถานการณ์ที่มีความผันผวนและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การประชุมวิชาการครั้งนี้ จึงเป็นการสะท้อน ปรัชญาการดำรงกล่าวที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา หลายผลงานที่ได้นำมาเสนอในเวทีวิชาการครั้งนี้ได้ทำให้เรา เห็นแง่มุมที่มีทั้งความเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนผ่านรวมถึงทางออกในสถานการณ์ที่เราากำลังเผชิญอยู่

ขอแสดงความยินดีและชื่นชม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ได้ทุ่มเทและ อำนวยความสะดวกให้การประชุมวิชาการฯครั้งนี้เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ และขอขอบคุณนักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา จาก สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่เข้าร่วมนำเสนอบทความในครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดประชุมวิชาการฯ ในครั้งนี้ จะเป็นเวทีวิชาการที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน และการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการที่เข้มแข็ง ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ชุมชนและท้องถิ่นให้เกิดความก้าวหน้าอย่าง ยั่งยืนต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมสัน รัตนสิมากุล)

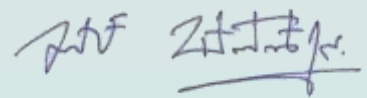
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

เครือข่ายความร่วมมือระหว่างคณะวิทยาการจัดการ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ 8 สถาบัน ได้ดำเนินการในการประสานความร่วมมือมาอย่างยาวนาน โดยมีการประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ มาโดยตลอด นับได้ว่าเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง การร่วมมือการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติ ครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 BCG MODEL : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาชีวิตที่ยั่งยืน ในปี พ.ศ.2566 นี้ เป็นอีกปีหนึ่งที่เป็นจุดหมายที่แสดงให้เห็นความร่วมมือของ คณะวิทยาการจัดการ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ได้เป็นอย่างดี และถือเป็นจุดหมายที่สำคัญยิ่งในการสานต่อพลังแห่งความร่วมมืออันเข้มแข็งของทั้ง ๘ สถาบัน

ในนามของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ขอแสดงความชื่นชมยินดี และขอบคุณ คณะกรรมการดำเนินการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ในฐานะเจ้าภาพ ที่เป็นแรงขับเคลื่อนหลักที่สำคัญในการจัดการประชุมวิชาการในครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติในครั้งนี้ จะเป็นเวทีที่สำคัญในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ทางด้านวิชาการและการวิจัย ระหว่างคณาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษา และผู้สนใจ ตามวัตถุประสงค์ในการจัดประชุม และเป้าหมายของ เครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือทุกประการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ พัฒนาอิทธิกุล)

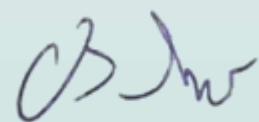
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 12 และระดับนานาชาติที่ 5 ของเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ถือเป็นภารกิจสำคัญของเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ กลุ่มภาคเหนือ และขอชื่นชมเจ้าภาพในการจัดงานครั้งนี้ ซึ่งได้รับความสนใจอย่างมากจากนักวิชาการ นักศึกษาและผู้สนใจเข้าร่วมกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งการประชุมวิชาการระดับชาติ และระดับนานาชาติในครั้งนี้มีชื่อว่า "วิทยาการจัดการ 2023 : BEC Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน" มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีให้คณาจารย์ นักศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย และผู้สนใจนำเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร สาธารณชน ตลอดจนแวดวงวิชาการ บริหารธุรกิจ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาด นิเทศศาสตร์ การบัญชี การเงิน สหวิทยาการ และด้านอื่น ๆ

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ในกลุ่มสาขาที่กล่าวมา และเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการสร้างเครือข่ายความทางวิชาชีพในนามของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ในฐานะเจ้าภาพจัดการประชุมในครั้งนี้ และทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนในการจัดงาน สุดท้ายนี้ ขอให้การจัดประชุมนำเสนอผลงานทางวิชาการประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย นรากรณ)

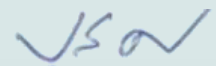
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง ๘ แห่ง ได้มีความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายทางวิชาการในหลายกิจกรรม กิจกรรมที่สำคัญและเกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาก็คือการประชุมทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติที่จัดขึ้นในทุก ๆ ปี การจัดโครงการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติ ครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 : BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน เพื่อร่วมกันจัดเวทีที่ช่วยส่งเสริมให้คณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษา ได้นำผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ และมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ เพื่อนำเอาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อไป

ในนามของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขอขอบพระคุณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ซึ่งเป็นเจ้าภาพหลัก และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ดำเนินการจัดประชุมวิชาการในครั้งนี้ ขออำนวยการอำนวยพรให้การจัดการประชุมวิชาการครั้งนี้ประสบความสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

(อาจารย์ ดร.ปณิสรา คงปัญญา)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สารจากคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 โดยความร่วมมือทางวิชาการของเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือในครั้งนี้ ดิฉันขอชื่นชมเจ้าภาพในการจัดงานประชุมวิชาการ ตลอดจนขอชื่นชมนักวิจัย นักวิชาการ อาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนเจ้าของผลงานทุกผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนี้ ทำให้ท่านได้รับประสบการณ์ที่สามารถนำไปพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพในอนาคต ท้ายนี้ขอขอบคุณเครือข่ายคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือที่ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านวิชาการเพื่อความเข้มแข็งของเครือข่ายต่อไป

(อาจารย์ ดร.นุสรา แสงอร่าม)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

การประชุมระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5

The 12th National and The 5th International Conference Management Science : NIMS 2023

วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2566

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings)

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 “BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรคสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน”

ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนารถ วิกรมประสิทธิ์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์
กองบรรณาธิการ	รองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย, รองศาสตราจารย์ ดร.คมสัน รัตนะสีมากุล, รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ อินตะขัน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย นรากรณ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา ภาพะยอม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ พัฒนาอิทธิกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ สุขบำรุง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริกาญจน์ ธรรมยัตติวงศ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพรรณ รัตนทรงธรรม, อาจารย์ ดร.ฐิติวรดา แสงสว่าง
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	อาจารย์สิทธิพร พรอุดมทรัพย์, นางสุรีย์ลักษณ์ มั่นแย้ม, นางสาวสาวิตรี ชัยเสมา
ปีที่พิมพ์	2566
พิมพ์ครั้งที่	1
ผู้จัดพิมพ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
พิมพ์ที่	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เลขที่ 27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000 โทรศัพท์ 055 416601-20
เผยแพร่ออนไลน์	31 กรกฎาคม 2566
ขอบเขตการจัดพิมพ์	บทความหรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ฉบับนี้ จะต้องผ่านการกลั่นกรองคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่ เกี่ยวข้อง อย่างน้อย 2 ท่าน แบบผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แต่งไม่ทราบชื่อกันและกัน (Double- blind review) และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ รายละเอียดและเนื้อหาที่ ปรากฏถือเป็นความคิดเห็นส่วนตัวและความรับผิดชอบเฉพาะของผู้เขียนไม่จำเป็นต้องตรง กับความคิดเห็นหรือเป็นความรับผิดชอบของคณะบรรณาธิการผู้จัดทำ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความวิชาการ

รศ.ดร.กรไชย พรหมอักษร

รศ.ดร.พิชามพ พันธุ์แพ

รศ.ดร.ภัทรธิดา วัฒนาพรรณกิตติ

รศ.ดร.ศุภโชคชัย นันทศรี

ผศ.ดร.ชิษญาสุ์ ช่างเรียน

ผศ.ดร.อรรวรรณ บุญพัฒน์

ผศ.ดร.อำพล ชะโยมชัย

ผศ.ดร.อิราวัฒน์ ชมระกา

ผศ.ดร.จารุวรรณ ลิ้มปีไพบูลย์

ผศ.ดร.ณัฐนันท์ ฐิตยาปราโมทย์

ผศ.ดร.ธัมมะทินนา ศรีสุพรรณ

ผศ.ดร.ธิตยา ทองเกิน

ผศ.ดร.ปิยะวัน เพชรหมี่

ผศ.ดร.พนินท์ นนทโคตร

ผศ.ดร.กฤษฎิยา มูลศรี

ผศ.กุลแก้ว คล้ายแก้ว

ผศ.นภาลัย บุญทิม

ผศ.ชนิดา เรืองศรีวัฒนกุล

ผศ.ศรีไพร สกุลพันธ์

อ.ดร.ปิ่นนัทธ์ กัลยา

อ.ดร.ภัทรานิษฐ์ กิตติธินันท์

อ.ดร.วรางคณา สุติน

อ.ดร.จักรพันธ์ ศรีสวัสดิ์

อ.ดร.ณเวียง วงศ์จินดา

อ.ดร.ณัฐแก้ว ข้องรอด

รศ.ดร.ไพฑูรย์ อินตะขัน

รศ.ดร.สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์

รศ. ดร.รชพร จันทร์สว่าง

รศ.ดร.กันต์ อินทวงศ์

ผศ.ดร.ประสิทธิ์ชัย นรากรณ์

ผศ.ดร.พิชา วิสิทธิ์พานิช

ผศ.ดร.วัชร วัฒนารวี

ผศ.ดร.วีรพร สุพจน์ธรรมจารี

ผศ.ดร.ศิรญา จนาศักดิ์

ผศ.ดร.กัลยา ใจรักษ์

ผศ.ดร.กุลยา อุปพงษ์

ผศ.ดร.จรรยา เหลียวตระกูล

ผศ.ดร.กัลยา ใจรักษ์

ผศ.ดร. พนิดา สัตโยภาส

ผศ.ดร.สุพรรณษา จิตต์มั่น

ผศ.พิชญพร ประครองใจ

ผศ.พงษ์ทอง เฮครอฟท์

ผศ.วาสิกา โพธิ์หิรัญ

อ.ดร.พรพัฒน์ ฤทธิชัย

อ.ดร.วันชัยพร จันทรรักษา

อ.ดร.ภาณุรังษี เตือนไธสง

อ.ดร.มณฑล ศรีสุข

อ.ดร.สุภาณูชลี อ้นไชยะ

อ.ดร.กัลยรัตน์ คำพรม

อ.เพิ่มศักดิ์ พันธะแสง

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องนำเสนอระดับนานาชาติ

ผศ.ดร.สุมินทร	บำรุงธรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอีสาร วิทยาเขตสกลนคร
ผศ.ดร.พนินท์	นนทโคตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.บรรจง	เชื้อเมืองพาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.ชลายุทธ์	ครุฑเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องนำเสนอระดับชาติ

รศ.ดร.ปาจริย์	ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผศ.ดร.อิราวัฒน์	ชมระกา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผศ.ดร.สุพรรณษา	จิตต์มัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผศ.ดร.กุลยา	อุปพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผศ.ศรีไพร	สกุลพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.ณเวียง	วงศ์จินดา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.ศิริกานดา	แหยมคง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.จักรพันธ์	ศรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

พิธีกรประจำห้องบรรยาย

อ.ดร.วรางคณา	สุติน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.วันธนา	สานุสิทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.สุภัญชลี	อันไชยะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.กัลยรัตน์	คำพรหม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.ดร.พลอยชมพู	เขาวนปรีชา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.รวมพร	มาลา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

คำนำ

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5 “วิทยาการจัดการวิชาการ 2023 BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน” ณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างคณาจารย์และนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน และคณาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย นักวิชาการ ผู้ที่สนใจเผยแพร่ผลงานวิชาการ หรือผลงานวิจัย อีกทั้งสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง

การประชุมวิชาการครั้งนี้ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์และนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย นักวิชาการ และผู้ที่สนใจ ได้เผยแพร่ผลงานวิชาการ หรือผลงานวิจัย สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ทั้ง 8 มหาวิทยาลัย โดยมีการนำเสนอบทความจากสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศ โดยมีการนำเสนอบทความจากสถาบันอุดมศึกษาภายในประเทศ และต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 51 บทความ ระดับชาติ จำนวน 27 บทความ นานาชาติ จำนวน 10 บทความ และโปสเตอร์ จำนวน 9 บทความ และวารสารคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 5 บทความ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการให้เคียงคู่กับสังคมและเครือข่ายอุดมศึกษาในครั้งนี้

คณะกรรมการจัดการประชุม
วิทยาการจัดการวิชาการ 2023

สารบัญ

บทความวิจัยระดับนานาชาติ (International Papers)	หน้า
Service Quality, Product Satisfaction and Marketing mix Influencing The Decision to use Environmentally Friendly Building Materials: A Conceptual Model Arthit Lawsakul	1
Factors Triggering Changes in Digital Business Models of Startup Entrepreneurs in Thailand Ulrike Guelich	12
Factors Affecting to Consumers' Healthy Drink of Purchasing Decisions Veeravooth Phuchanakit	34
Green Logistics and Sustainable Development Buskorn Yanasarn	45
Optimizing Cryptocurrency Portfolio อดิเรก วัชรพัฒนกุล	60
Investigating Black-Scholes Model Performance and Option Prices Dynamics อดิเรก วัชรพัฒนกุล	72
Factors Influencing The Acceptance of The Examination Registration System for The Dharma Studies Examination Phramaha Chetphavit Nahom and Kanchana Photiwichayanon	87
The Reading and Writing Results of Brain-based Learning Management on Learning Achievement Diphthongs of Grade 6 School Students Nithipattara Balsiri	100
Developing a Handbook to Enhance English Reading Skills and English Grammar Knowledge Necessary for English Writing for Teachers in Dhonburi Area Utumporn Bunchuen, et al.	119
Investigating Needs and Problems of English Grammar Usage for Writing: A Case Study of English Teachers in the Responsible Area of Dhonburi Rajabhat University Uswin Chaiwiwat, et al.	131

บทความวิจัยระดับชาติ (National Papers)	หน้า
การพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลและเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สำนักงานคณบดี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ศุภรัตน์ แก้วเสริม และคณะ	143
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้แอปพลิเคชันโทรเวชกรรม มนัสวี ศรีราช และพิมพ์มณี รัตนวิชา	155
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของตราสารแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ต่างประเทศกรณีศึกษาจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฐิติวัชร พงศ์วิวัฒน์	171
ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีและอิทธิพลทางสังคมที่ส่งผลต่อปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่ม Generation x y z ทิพรรัตน์ เนตรสุกรี	185
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นเธรนด์ยานยนต์ไฟฟ้าในตลาดหลักทรัพย์ฯ ลัดดาภาณี วรรณภาสนี	204
ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความพร้อมในการทำงานของคนรุ่น Generation Z ในประเทศไทย อำพล ชะโยมชัย	221
อิทธิพลของกระแสเงินสดที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จิราภา ชาลาธราวัฒน์ และคณะ	236
การบริหารจัดการการยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดเชียงใหม่ ศุภฤกษ์ ธาราพิทักษ์วงศ์	249
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคิวอาร์โค้ดเพื่อพัฒนาฉลากผลิตภัณฑ์ผ้ากัญชงบ้านป่าคาใหม่ ตำบลศรีราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก พรรณธิภา เพชรบุญมี	261
คุณลักษณะคณะกรรมการตรวจสอบกับความสามารถในการพยากรณ์กำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศศิประภา สมัครเขตการพล และคณะ	274

บทความวิจัยระดับชาติ (National Papers)	หน้า
ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าใน Twitter	293
ปัทวรรณ วันนาหม่อง และคณะ	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในไลน์กลุ่มใน จังหวัดอุดรธานี	306
ธนพร วิจิตรเฉลิมพงษ์ และคณะ	
คู่มือการสื่อสารการบริการอาหารและเครื่องดื่มของห้องอาหารเดอะสกาย 32 โรงแรมแกรนด์ เซ็นเตอร์พ้อย พัทยา	320
กรรณิการ์ ลีจ้อย และยุชิตา กันหาเมือง	
แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าของกลุ่มทอผ้าบ้านผาไร่ หมู่ชนบ้านผาไร่ ตำบลไทรย้อย อำเภอนิคมบ่งพร จังหวัดพิษณุโลก	332
สิริอร ไตรทรัพย์ และคณะ	
ความแตกต่างของการดำรงชีวิตในอดีตและปัจจุบันของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง บ้านห้วยน้ำไข อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก	346
พิมลนาฏ สีนประเสริฐ และคณะ	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์มะขามของผู้บริโภคในเขต อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์	363
ธฤต หอมหวล และเจน จันทรสภาแสน	
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตลาดกับพฤติกรรมการใช้บริการร้านอาหารผ่านสื่อออนไลน์ของ ผู้บริโภคในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์	377
สุนิสา เปี่ยมสุข และเจน จันทรสภาแสน	
ปัจจัยของการใช้แอปพลิเคชันและส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้รับบริการใน การรับชมภาพยนตร์และภาพยนตร์ชุด (ซีรีส์) กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี	389
ศิริวรรณ แซ่ตั้ง	
พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนของผู้สูงอายุในจังหวัดแพร่	406
อังคณา พันดวง	
ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการสมัครสมาชิกบน YOUTUBE PREMIUM ของผู้บริโภคในเขต อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี	427
ศุภรัตน์ จิตรจำนงค์ และคณะ	

บทความวิจัยระดับชาติ (National Papers)	หน้า
การพัฒนาระบบแจ้งซ่อมเพื่อการบริหารจัดการหอพัก ณ กานต์ ภัทรวรรณ นาคสุทธิ และคณะ	445
การประยุกต์ใช้ Appsheet เพื่อบริหารจัดการการขายกรณีศึกษา ร้านเอแอนด์เอ็ม ก๊อปปี้ อุไรวรรณ แจ่มใส และคณะ	459
การลดระยะเวลาในการหยิบจ่ายสินค้า ณัฐนันท์ เจริญผล	473
การพัฒนาการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานธุรกิจโคนมในจังหวัดราชบุรี กัลย์สุดา ชินวงศ์ท้วม	487
การศึกษาจิตวิญญาณท้องถิ่นของชุมชนตลาดเก่านาเกลือ เขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พลอยไพริน มั่งสกรรณ์ และคณะ	501
แนวทางการส่งเสริมอาหารพื้นถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอาหารตำบลนาเกลือ จังหวัดชลบุรี ธนาชาติ พันธุ์เปี่ยม และคณะ	514
การศึกษาประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ : ศูนย์การเรียนรู้บ่อพลอยเหล็กเพชร จังหวัดจันทบุรี นรินทร์ อุดมสุข และคณะ	529

ภาคโปสเตอร์ (Poster Presentation)	หน้า
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านทุ่งม่านเหนือ ตำบลบ้านเป้า อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	541
เกษณีย์ สัตตรัตน์ขจร และคณะ	
ความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์	557
สุนทรีย์ รอดดิษฐ์	
แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน บ้านทุ่งม่านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง	574
อนุรักษ์ อาทิตย์กวิน และคณะ	
เทคนิคการถ่ายภาพอาหารที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของร้านอาหารในจังหวัดลำปาง	586
กิตติวัฒน์ กิตติบุตร	
พฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประจำปีการศึกษา 2564	602
ณัฐแก้ว ช้องรอด	
ผลกระทบของมาตรฐานการปฏิบัติงานที่มีต่อคุณภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชีของนักบัญชีสำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	614
สุพร แก้วสะอาด	
ผลกระทบของการพัฒนาความรู้ด้านวิชาชีพการบัญชีอย่างต่อเนื่องที่มีต่อความสำเร็จในการทำงาน ของนักบัญชีบริษัทในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	627
สุพร แก้วสะอาด	
ผลกระทบของคุณสมบัติทางการบัญชีที่ดีที่มีต่อคุณภาพการทำงานของนักบัญชีบริษัทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย	640
อารยะรัตน์ ชารีแสน และคณะ	
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมในการซื้อสินค้าบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด (มหาชน) ของผู้บริโภคในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์	653
รัตนกรณ ศิริกล้า	

ความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

Community Preparedness and Development for Eco-tourism in Wanghinlat Lomsak
Phetchabun

สุนทรีย์ รอดดิษฐ์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวที่ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 400 คน กลุ่มตัวอย่างชุมชนในการสัมภาษณ์จำนวน 30 คน และตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 3 คน ใช้วิธีวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

ความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนมีความพร้อมอยู่ในระดับมากทั้งด้านศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านศักยภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน และด้านความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการริเริ่มวางแผนพัฒนา ดำเนินการพัฒนา ติดตามประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว และร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรมีการส่งเสริมให้เป็นนโยบายหลักในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นำแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเข้าสู่ระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานโดยคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม สร้างกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ ชีตจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการรักษาเอกลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตัวแทนชุมชน นักวิชาการ ภาครัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดให้มีเครือข่ายความร่วมมือชุมชนการท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ความพร้อมของชุมชน, การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Abstract

The purpose of this research was to study the readiness of communities in developing ecotourism sites. and to study the guidelines for developing Wang Hin Lad Ecotourism to be a sustainable tourist attraction. It is a mixed qualitative research. and quantitative. The sample consisted of 400 tourists using random random methods. A community sample of 30 interviewees and 30 respondents answered a questionnaire. 3 qualified experts assessing the quality of eco-tourism standards. The method of analysis was used to determine the percentage, mean and standard deviation. The results showed that

readiness of the community to develop eco-tourism. The community has a high level of readiness in terms of potential as an eco-tourism site. In terms of community participation in tourism activities. on the potential for utilization of the area for sustainability and the readiness of the community and the development of eco-tourism. The community should be involved in the development planning initiatives. carry out development Follow up, evaluate and improve tourist attractions and benefit from the development of tourist attractions.

Guidelines for the development of Wang Hin Lad Ecotourism as a sustainable tourist destination should be promoted as the main policy in developing a sustainable tourist destination. Bring the tourism development plan to the local level and national level. Develop the potential of tourist attractions to have standards, taking into account the potential of natural resources. have appropriate activities. have appropriate activities Create rules, regulations, limits on the number of tourists. in order to maintain the identity of a tourist attraction. Manage tourist attractions by local government organizations, community representatives, academics, government and private sectors. Participate in tourism development planning. Establish a network of tourism community cooperation In addition, budgets should be allocated for management for sustainable tourism

Keywords: Community Preparedness, Tourism Development, Ecotourism

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และมีพื้นที่ราบติดเชิงเขาจึงมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลาดเอียงจากด้านตะวันตกลงมาทางด้านตะวันออก และมีพื้นที่ราบอยู่ตอนใต้ ซึ่งชุมชนใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ด้วยสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงสลับพื้นที่ราบจึงทำให้มีภูมิอากาศร้อนมากในฤดูร้อน มีอากาศหนาวเย็นจัดในฤดูหนาว แต่ในฤดูฝนมีฝนตกหนัก ทำให้มีปริมาณน้ำฝนมากก่อให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2544 ได้เกิดน้ำป่าไหลหลากเนื่องจากฝนตกหนักติดต่อกันหลายวัน ประชาชนในตำบลน้ำก้อได้รับความเสียหายอย่างหนักทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนราชการต่าง ๆ จึงได้ร่วมกันดำเนินการหาแนวทางแก้ไขปัญหา กรมชลประทานจึงได้วางแผนโครงการชลประทานขนาดกลางจำนวน 3 โครงการ คือ โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำก้อ โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำซุนใหญ่ และโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำซุนน้อย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2547 และวันที่ 25 สิงหาคม 2558 พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) ได้ทรงพระราชทานพระราชดำริสรุปความได้ว่า ให้กรมชลประทานดำเนินการพิจารณาถึงอ่างเก็บน้ำตอนบนของลำน้ำสาขาแม่น้ำป่าสักให้มีการกักเก็บน้ำไว้ให้มาก และพิจารณาจัดเก็บให้เหมาะสม กรมชลประทานได้สนองพระราชดำริจึงก่อสร้างโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำก้อไว้ในแผนงานระยะเร่งด่วนของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำลุ่มน้ำป่าสักตอนบน (สถานีวิจัยโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก ขวภาคเหนือ, 2562)

จากโครงการพระราชดำริการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำก้อ กรมชลประทานได้จัดสรรน้ำให้ประชาชนใช้ในการเกษตร ด้วยอ่างเก็บน้ำมีความสูงการปล่อยน้ำลงมาจึงมีลักษณะคล้ายน้ำตกและเป็นธารน้ำไหลมีบริเวณกว้างเหมาะแก่กิจกรรมการเล่นน้ำทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเล่นน้ำ นั่งรับประทานอาหารแบบแช่เท้าในน้ำ และพักผ่อนหย่อนใจ กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2561 โดยประมาณ มีชื่อแหล่งท่องเที่ยวว่า “วังหินลาด” ภายในแหล่งท่องเที่ยวมีร้านอาหารและเครื่องดื่ม ชุมบริการเช่าห่วงยาง และร้านให้เช่าเก้าอี้สำหรับนั่งแช่เท้าในน้ำ มีการบริหารจัดการโดยเจ้าหน้าที่หน่วยงานพัฒนาชุมชนตำบลน้ำก้อ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำก้อ ได้จัดเตรียมขอใช้พื้นที่จากชลประทานและกรมป่าไม้ให้ถูกต้องเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ (นิว18, 2562)

จากการสำรวจพื้นที่ผู้วิจัยพบว่าในแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด มีเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ค่อยสะดวกเส้นทางเดินรถมีลักษณะเป็นถนนดินแคบ ไม่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน ไม่มีระบบไฟฟ้าที่เป็นมาตรฐาน ห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ที่จอดรถไม่เพียงพอและขาดการจัดการระเบียบพื้นที่จอดรถ พื้นที่สาธารณะต่าง ๆ มีความเสื่อมโทรม เช่น ชุมที่นั่ง เก้าอี้ชำรุดขาดการดูแลรักษา มีการรุกร้าพื้นที่ธรรมชาติส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ เกิดมลภาวะ มีขยะมูลฝอย ทำให้เกิดน้ำเสีย การนั่งเก้าอี้แช่เท้าในน้ำอาจเป็นการทำลายภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว หลังจากทีตำบลน้ำก้อได้เปิดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวส่งผลให้อาหารและเครื่องดื่มในแหล่งท่องเที่ยวมีราคาสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ชุมชนน้ำก้อและนักท่องเที่ยวยังไม่ค่อยตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวอาจส่งผล

ให้แหล่งท่องเที่ยวทรูโดมทำให้นักท่องเที่ยวลดลงเกิดผลกระทบทางด้านรายได้ทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวลดลงตามไปด้วย

จากสภาพปัญหาการจัดบริการและการพัฒนาในแหล่งท่องเที่ยวใหม่ “วังหินลาด” ตำบลน้ำก้อ ข้างต้นจึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง ความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการการศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หากมีการสร้างความพร้อมในชุมชนให้ชุมชนมีจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนก็จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้และทำให้แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความพร้อมของชุมชน

อมรรัตน์ (2555) ได้กล่าวถึงความพร้อมว่า สภาวะที่บุคคลพร้อมด้วยประการทั้งปวงที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด นิตยา ปินตาวงค์ (2559) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า การที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจ มีความกระตือรือร้น มีความเต็มใจ มีประสบการณ์ มีสภาพจิตใจ มีอารมณ์และมีความสามารถของบุคคลต่อการกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเพื่อให้กิจกรรมเหล่านั้นสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ เดือนฉาย ช่อนกลาง (2559) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า สภาพที่บุคคลมีภาวะ สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ความถนัดในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และเตรียมพร้อมในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สามารถลุล่วงและสำเร็จภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2525) กล่าวถึงชุมชน ว่าหมายถึง องค์การทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีอาณาเขตครอบคลุมท้องถิ่นหนึ่งและปวงสมาชิกสามารถบรรลุถึงความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ได้และสามารถแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้ โดย กาญจนา แก้วเทพ (2538) กล่าวถึงชุมชนว่าเป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตบริเวณเดียวกัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด มีฐานะและอาชีพที่คล้ายคลึงกัน มีลักษณะของการใช้ชีวิตร่วมกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตั้งแต่ระดับครอบครัวไปสู่ระดับเครือญาติ จนถึงระดับหมู่บ้านและระดับเกินหมู่บ้านและผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนมีความรู้สึกว่าเป็นคนชุมชนเดียวกัน สอดคล้องกับ จิตติ มงคลชัย อรัญญา (2540) กล่าวถึงชุมชนว่าประกอบไปด้วยระบบความสัมพันธ์ของคน ความเชื่อ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ อาชีพ ระบบการเมือง ระบบการปกครอง โครงสร้างอำนาจ รวมถึงระบบ

นิเวศน์วิทยา สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ซึ่งระบบเหล่านี้มีความสัมพันธ์ระหว่างกันหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า มีความเชื่อมโยงกันชนิดที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ จึงกล่าวได้ว่าความพร้อมของชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันมีฐานะและอาชีพที่หลากหลาย มีความพร้อมทั้งร่างกาย มีความรู้ ความเข้าใจ ความกระตือรือร้น ความเต็มใจ และมีประสบการณ์ความเชื่อ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ อาชีพ ระบบการเมือง ระบบการปกครอง รวมถึงระบบนิเวศน์วิทยา สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เพื่อร่วมมือกันทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

นิพนธ์ ชัยวรมุขกุล (2012) กล่าวถึงการพัฒนาว่า เป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าพอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจ สอดคล้องกับ ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2526) กล่าวว่า การพัฒนา เป็นการกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า ซึ่ง วิทยากร เชียงกุล (2527) ได้กล่าวว่า การพัฒนาที่แท้จริงนั้น เป็นการทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสุข ความสะดวกสบาย ความกินดีอยู่ดี ความเจริญทางด้านศิลปวัฒนธรรมและจิตใจอย่างสงบสันติ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การได้รับปัจจัยทางวัตถุเพื่อสนองความต้องการของร่างกาย ทั้งยังรวมความไปถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของคุณภาพชีวิต วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2532) สรุปการพัฒนาว่า การเปลี่ยนแปลงที่มีการกระทำให้เกิดขึ้นหรือมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้าและการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีสองส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งจะต้องมีทิศทางที่ดีขึ้นเท่านั้น

อิสริยา เลหาติรานนท์ (2552) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับภูมิภาค และระดับโลกอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นก็ได้ โดยสิ่งเหล่านั้นจะต้องมีความงดงามแปลกตา มีความสำคัญหรือมีคุณค่า รวมทั้งวิถีการดำเนินชีวิตอันดีงามที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมอันทรงคุณค่า และมีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ก็ถือเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่ง วรกันยา พรหมพล และอัจฉรา วัฒนปัญญา (2561: 2623) ได้กล่าวถึงคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติควรพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านคุณค่าและความเสี่ยงต่อการถูกทำลาย ด้านศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการ ด้านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (กรมการท่องเที่ยว, 2557) ที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวยั่งยืนจะประกอบด้วย 1) ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) การจัดการการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน 3) การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก และ 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว จึงสรุปได้ว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นการดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยมีการวางแผนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว และกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการนักท่องเที่ยว ร่วมกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของชุมชนเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

3.การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542) ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ว่า การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยวโดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ ปิยะนุช พรประสิทธิ์ และ สุธินี ฤกษ์ขำ (2558) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในพื้นที่ทางธรรมชาติ สร้างประสบการณ์ในวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวที่กระตุ้นในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งต่อนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น และเป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว และเป็นประโยชน์ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจต่อคนในชุมชน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นในแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ เพื่อประสานการท่องเที่ยวกับความพอใจในการเรียนรู้ และสัมผัสกับระบบนิเวศ ซึ่งแตกต่างอย่างชัดเจนกับความสนใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อันเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) แม้ว่าจะมีการคาบเกี่ยวกันในเชิงพื้นที่ก็ตาม เว้นแต่จะรวมเอา ลักษณะวัฒนธรรมที่มีวิถีชีวิตแบบธรรมชาติเข้าเป็นส่วนหนึ่งในระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาตินั้น ในทำนองเดียวกันการท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural Tourism) ก็ไม่ใช่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวนั้น ๆ ด้วย จึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องแหล่งธรรมชาติ วัฒนธรรม มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและให้ความรู้ทางการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการวิจัย

1.1 การศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้จากการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การศึกษาสภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว สัมภาษณ์ชุมชน ผู้นำชุมชน นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ อาทิ เช่น การรวบรวมข้อมูลจากบทความ เอกสารทางวิชาการ รายงานวิจัย วารสารทางวิชาการ และการค้นคว้าทางเว็บไซต์ในระบบอินเทอร์เน็ต ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำก้อ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น แล้วใช้วิธีการศึกษาสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้นำกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้แทนจากหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่รับผิดชอบดูแลแหล่งท่องเที่ยว ผู้แทนจากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา ประชาชนในชุมชน และนักท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถามมีโครงสร้าง

1.2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้ดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด ร่วมกับแบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวโดยนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกหมวดหมู่ดี ความ สร้างข้อสรุป และนำเสนอด้วย วิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์

2. ประชากรผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

การศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรในชุมชน ผู้นำชุมชน หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยววังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังต่อไปนี้

2.1 เจ้าหน้าที่จากการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1 คน, เจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำก้อ จำนวน 1 คน และประธานกลุ่มวิสาหกิจน้ำก้อท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 1 คน เพื่อตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

2.2 ผู้นำชุมชนในหมู่บ้านของตำบลน้ำก้อ โดยเป็นผู้นำการประสานงานสร้างเครือข่ายในการดำเนินงานวิจัย ประชาชนในชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยววังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ของหมู่บ้านน้ำก้อใหญ่จำนวน 30 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

2.3 เจ้าหน้าที่ภาครัฐ นักวิชาการที่มีความรู้และมีประสบการณ์ทางด้านการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า 5 ปี เพื่อเป็นผู้แนะนำและเสนอแนะการดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อความเที่ยงตรงของการดำเนินงานวิจัย

2.4 นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวังหินลาด ตำบลน้ำก้อ เพื่อประเมินความพึงพอใจและให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จำนวน 400 คน

3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการลงพื้นที่ การสัมภาษณ์ ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามจากแบบตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของกรมการท่องเที่ยว (2557) มาเป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับศึกษาข้อมูลจากผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ประชาชนในชุมชนจากภาครัฐและเอกชน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 แบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวใช้ประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยววังหินลาดโดยมีผู้ประเมินคือ ผู้แทนการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำก้อ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้ำก้อท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องและรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด

3.2 แบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวใช้ประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด

3.3 แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวพร้อมข้อเสนอแนะที่มีต่อการศึกษาวิจัยความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด เป็นการตรวจหาค่าคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้แบบตรวจประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของกรมการท่องเที่ยว (2557) มีองค์ประกอบ 4 ด้าน โดยการให้คะแนนจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุดรายละเอียดของค่าคะแนนเต็มในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ 1. ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 40 คะแนน 2. การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน 20 คะแนน 3. การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก 20 คะแนน 4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว 20 คะแนน รวมทั้งสิ้น 100 คะแนน จากนั้นจึงกำหนดระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยนำคะแนนที่ได้ไปเทียบระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้

4.2 ในส่วนของข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแบ่งออกเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ด้านการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารจัดการ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า

1.1 ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามอุดมสมบูรณ์ ร่มรื่นอากาศดี สามารถดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าไปพักผ่อนหย่อนใจ เล่นน้ำคลายร้อน เป็นแหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่ มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ อยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านใช้เวลาในการเดินทางไม่มาก สร้างความภาคภูมิใจให้กับชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวยังคงสภาพความเป็นธรรมชาติอยู่ แต่พื้นที่บางส่วนโดนรบกวนจากมนุษย์ เช่น การตั้งโต๊ะรับประทานอาหารในลำธารน้ำ ควรคงสภาพความเป็นธรรมชาติให้มากที่สุด เมื่อมีแหล่งท่องเที่ยวก็มีร้านค้าเข้ามา ดังนั้นควรมีการจัดการจัดระเบียบร้านค้า การนำขยะเข้าไปควรมีการกำจัดขยะไม่ให้ไปทำลายแหล่งธรรมชาติได้ แหล่งท่องเที่ยวไม่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีส่วนสนับสนุนให้ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำวัฒนธรรมภูมิ

ปัญหาท้องถิ่นในชุมชนมาสอดคล้องกันโดยการนำโตะและเก้าอี้ที่ทำจากไม้ไผ่มาตั้งริมน้ำให้นักท่องเที่ยวได้นั่งเล่น จะมีความเกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นในด้านการเกษตรโดยการใช้ระบบกักเก็บน้ำไว้ใช้ ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวเป็นชุมชนเชื้อสายไทหล่มที่กระจายออกมาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนโดยมีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับลำธารน้ำด้วยการจับปลามาประกอบอาหารในแต่ละวันบ้าง แหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในระดับหนึ่งเพราะมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัย

1.2 ศักยภาพด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน มีการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของตัวแหล่งท่องเที่ยว มีการแบ่งบริเวณพื้นที่ทางเดินเท้า พื้นที่พักผ่อน และบริเวณพื้นที่ทำกิจกรรมทางน้ำไว้ 2 จุด คือ 1) จุดเล่นน้ำ และ 2) จุดพักผ่อนแช่เท้าและรับประทานอาหาร เป็นการแบ่งพื้นที่จัดสรรแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนและมีการบอกเวลาเข้าออกได้ดียิ่งขึ้น การจัดการด้านบริการนักท่องเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่คอยให้ข้อมูลในการบริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ มีร้านค้าเพื่อบริการอาหาร มีการตรวจสอบขยะมูลฝอยก่อนนำไปทิ้ง มีเจ้าหน้าที่ป้องกันภัยแก่นักท่องเที่ยว มีการบริการที่ทั่วถึง ห้องน้ำสะอาดและจัดพื้นที่ทิ้งขยะได้ดีแต่ห้องน้ำมีจำนวนน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มีไฟฟ้าและมีที่จอดรถ มีป้ายบอกทาง มีบริการเครือข่ายสัญญาณโทรศัพท์มือถือทุกค่าย การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชนและนักท่องเที่ยว ไม่ขัดต่อกฎหมายใด ๆ การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว ชาวบ้านในชุมชนให้ข้อมูลว่ามีการเก็บรวบรวมข้อมูลไปประเมิน แต่ไม่ทราบว่าของหน่วยงานใด และมีการวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทุกปี มีการปรับปรุงตามความเหมาะสมและปรับตามจากปัญหาที่นักท่องเที่ยวพบเจอเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจมากที่สุด

1.3 การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก ด้านศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว มีการประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว มีการบอกกล่าวแบบปากต่อปาก และมีการประชาสัมพันธ์ทางเพจเฟซบุ๊ก มีเจ้าหน้าที่ดูแลสื่อให้ข้อมูล ปัจจุบันเป็นสื่อภาษาไทย มีจุดตรวจความปลอดภัยและคอยแนะนำเส้นทาง แนะนำข้อมูลเพิ่มเติม อาจมีชาวบ้านคอยบอกข้อมูลแต่อาจไม่มากนัก มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการประหยัดพลังงานและการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี มีการประหยัดพลังงานการกำจัดของเสียได้ดีสร้างจิตสำนึกได้ดี มีการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวแยกขยะต่าง ๆ ทิ้งในถุงดำ มีป้ายบอกทางทิ้งขยะและการประหยัดน้ำ-ไฟ มีการจัดอบรมให้ความรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์แก่พนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ มีเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลความรู้ และให้คำปรึกษาตลอดในการอนุรักษ์ด้านสิ่งแวดล้อมแก่นักท่องเที่ยว มีเจ้าหน้าที่ประจำการให้บริการเพียงข้อมูลความรู้ระบบนิเวศพื้นที่ ในกรณีมีผู้สนใจเกี่ยวกับระบบนิเวศก็จะมีเจ้าหน้าที่มาให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

1.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้เสื่อมโทรม ในส่วนของวิธีการให้เข้ามามีส่วนร่วมคือ ผู้นำประชาสัมพันธ์ผ่านวิทยุกระจายเสียงและเสียงตามสายในหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นใน

แหล่งท่องเที่ยวและดูแลแหล่งท่องเที่ยวมักจะเป็นผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มน้ำก้อท่องเที่ยวเชิงเกษตร นอกจากนี้ยังมีการประชุมของหมู่บ้านให้ติดป้ายบอกทางอย่างชัดเจน และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว ชาวบ้านมีอาชีพเสริมจากการมีแหล่งท่องเที่ยว มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าให้นักท่องเที่ยว เช่น การจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีร้านค้าให้เช่าโต๊ะเก้าอี้ นั่งแช่เท้าในน้ำ ไม่มีมัคคุเทศก์ และยังไม่มีโฮมสเตย์ในแหล่งท่องเที่ยว

จึงสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ความพร้อมของชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด จากผลการวิจัยทั้งแบบประเมิน และแบบสัมภาษณ์ชาวบ้านในชุมชน ได้ว่า ชุมชนมีความพร้อมมีส่วนร่วมใน 1) ด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในการริเริ่มวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 3) ด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.1 ผลการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด พบว่า องค์ประกอบหลักทั้ง 4 ด้านของการประเมินแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในทุกดัชนีชี้วัดที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าผู้ประเมินทั้ง 3 ท่านมีคะแนนรวม 300 คะแนน ผลการให้คะแนนทั้ง 3 ท่านได้คะแนนรวมทั้งสิ้น 160 คะแนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 53.33$ ซึ่งจัดว่ามีมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับ ปานกลาง หรือมีสัญลักษณ์ 2 ดาว

2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด จากการตอบแบบสอบถามนักท่องเที่ยวเป็นการแสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศสูงที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.25$, S.D. =0.04) รองลงมาคือ ด้านพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.15$, S.D. =0.04) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 4.08$, S.D. =0.05) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.07$, S.D. =0.08) รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. =0.20) และ ด้านการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.77$, S.D. =0.37) สรุปผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. =0.13)

ผลการศึกษาวิเคราะห์การวิจัยตามวัตถุประสงค์การศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการวิจัยทั้ง 1) แบบสัมภาษณ์ชาวบ้านในชุมชน 2) แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยเป็นรายด้าน คือ 1) ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากแบบประเมินความพร้อมของชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าคะแนน 20 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน จากผล

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในด้านพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนแบบสัมภาษณ์ในชุมชนแสดงความคิดเห็นว่ามีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นสร้างความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน มีธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มีต้นไม้หลากหลายชนิด 2) ศักยภาพด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน จากแบบประเมินความพร้อมของชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าคะแนน 7 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จากผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนแบบสัมภาษณ์ในชุมชนแสดงความคิดเห็นว่ามีการจัดแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว มีการบริหารจัดการกิจกรรมการเล่นน้ำในลำธารได้ดี 3) การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก จากแบบประเมินความพร้อมของชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าคะแนน 7 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จากผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนแบบสัมภาษณ์ในชุมชนแสดงความคิดเห็นว่า มีศูนย์บริการข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีระบบการจัดเก็บและคัดแยกขยะเป็นอย่างดี มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการจัดอบรมชุมชน ผู้ประกอบการร้านค้า มีการบริการให้ข้อมูลความรู้เรื่องระบบนิเวศเบื้องต้น แต่หากต้องการความรู้เชิงลึกก็จะมีเจ้าหน้าที่มาบรรยายข้อมูลให้เป็นกรณีไป 4) การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว จากแบบประเมินความพร้อมของชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าคะแนน 13 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน จากผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนแบบสัมภาษณ์ในชุมชนแสดงความคิดเห็นว่า ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดไม่เสื่อมโทรม มีรายได้จากการมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา ชาวบ้านมีอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่านักท่องเที่ยว และเต็มใจในการให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

จากการพิจารณาผลการศึกษาวเคราะห์การวิจัยตามวัตถุประสงค์การศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนข้างต้น สามารถเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดได้ดังต่อไปนี้ 1) ส่งเสริมให้เป็นนโยบายหลักในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นำแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเข้าสู่ระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ 2) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ต้องคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม สร้างกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ ชัดจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการรักษาเอกลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว 3) บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ให้องค์กรท้องถิ่น ตัวแทนชุมชน นักวิชาการ ภาครัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดการให้มีเครือข่ายความร่วมมือทางการท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรมีการจัดระบบประมาณในการบริหารจัดการ มีการกำหนดวิธีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 4) มีมาตรการปกป้องคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว มีการควบคุมดูแลรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว สร้างจิตสำนึก ตระหนักถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ ใช้กฎหมายควบคุมดูแลแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด 5) มีการจัดการความรู้ ให้มีคู่มือ

ความรู้แหล่งท่องเที่ยว มีการศึกษา ถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ สนับสนุนการศึกษาวิจัย ประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรอบด้าน

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาความพร้อมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากผลการวิจัย แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดมีความสวยงาม มีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีเอกลักษณ์โดดเด่น สร้างความภาคภูมิใจให้กับเจ้าของชุมชน เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ชุมชนส่วนใหญ่เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด มีการจัดการขยะไม่ให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ดี การเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีความพร้อมในระดับมาก ในการมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งจากการสัมภาษณ์จากชุมชนเอง และการตอบแบบประเมินของนักท่องเที่ยวว่า ชุมชนมีอภิสายัสมิตร์ที่ดีต่อนักท่องเที่ยว มีการบริการตอบข้อซักถามของนักท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ ชุมชนแสดงความคิดเห็นว่า เมื่อมีนักท่องเที่ยวก็จะมีสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน ดังนั้นชุมชนจึงพร้อมดูแลนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรกันยา พรหมพล และ อัจฉรา วัฒนภิญโญ (2561) เรื่อง ความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของวนอุทยานน้ำตกผาหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ว่าชาวบ้านส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อนักท่องเที่ยวและการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่สวยงามหลากหลาย เมื่อมีการพัฒนาท่องเที่ยวจะทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นก็จะมีรายได้มากขึ้น

ด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนมีความคิดในการติดตามประเมินผลปรับปรุงแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว จึงควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว มีการนำเสนอข้อมูลการปรับปรุงแก้ไข ติดตามการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตลอดไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินันท์ พงษ์นรินทร์ โอษฐ์ญา บัณฑิต และชัชชญา ยอดสุวรรณ (2559) เรื่องแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการวางแผน กำหนดแนวปฏิบัติติดตามและประเมินผลการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ และสอดคล้องกับ

ด้านการเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวในการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยว แต่ยังไม่มียาได้ในด้านของที่ฝาก กิจกรรม และการแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นประโยชน์แก่ชุมชน จึงควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ระลึกทางการท่องเที่ยวในชุมชน การขายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การเพิ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมวิถีชีวิตชุมชน การบริการที่พักหรือโฮมสเตย์ มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบแล้วนำเสนอประชาสัมพันธ์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวตามสื่อต่าง ๆ โดยชุมชนเอง เพื่อที่จะได้มีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลิณจง โพชาริ (2563) เรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนสะพานไม้แกดำ ตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อ

นำมาเป็นสินค้าของที่ระลึก ทำให้ชุมชนมีรายได้และนำไปสู่การลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจชุมชนต่อไป

2. การศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด ตำบลน้ำก้อ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก แต่ควรมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานที่รับผิดชอบอาจจะพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมแล้วนำเสนอในด้านการท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนา ควรพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน คำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม สร้างกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติ ชิดจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการรักษาเอกลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และควรมีมาตรการปกป้องคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว มีการควบคุมดูแลรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว สร้างจิตสำนึก เพื่อตระหนักถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริจันทร์ สังข์ทอง และ อารีย์ญา ถิรสัตยาพิทักษ์ (2562) เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับมาก ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมาตรการของย่านเมืองเก่าภูเก็ตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์อัตลักษณ์และความดั้งเดิมของย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก เนื่องจากชุมชนมีทัศนคติที่ดีต่อแหล่งท่องเที่ยว มีความพร้อมในเรื่องการดูแลรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว การมีอัตลักษณ์ไมตรีที่ดีต่อนักท่องเที่ยว แต่ข้อสังเกตในการวิจัยพบว่าชุมชนมีเพียงคนส่วนน้อยเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และยังไม่ได้มีการร่วมวางแผนการดำเนินการจัดการ แนวทางการพัฒนา ควรส่งเสริมให้เป็นนโยบายหลักในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ให้องค์กรท้องถิ่นตัวแทนชุมชน นักวิชาการ ภาครัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดการให้มีเครือข่ายความร่วมมือทางการท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการ มีการกำหนดวิธีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน สอดคล้องกับ สุเทพ สิงห์หาพะ (2560) เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในมุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยวและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลกมลา อำเภอเกาะกู่ จังหวัดภูเก็ต กล่าวว่า ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นผู้ริเริ่มกำหนดนโยบายความรับผิดชอบโดยขอความร่วมมือกับชุมชน ผู้ประกอบการท่องเที่ยว เพื่อประสานกิจกรรมต่าง ๆ ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ศักยภาพด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน มีการจัดแบ่งพื้นที่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว มีการบริหารจัดการกิจกรรมการเล่นน้ำในลำธารได้ดี ในด้านการจัดกิจกรรมบริการนักท่องเที่ยว มีเจ้าหน้าที่ดูแลให้ข้อมูล มีร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีการจัดการขยะที่ดี มีเจ้าหน้าที่ป้องกันภัยแก่นักท่องเที่ยว แต่ด้านสาธารณูปโภค ยังต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น อาทิ ห้องสุขาที่ยังไม่เพียงพอ พัฒนากันดัณูกรังให้มีการเดินทางที่สะดวกปลอดภัยมากยิ่งขึ้น สถานพยาบาลที่อยู่

ห่างไกลจากแหล่งท่องเที่ยว ต้องมีหน่วยบริการปฐมพยาบาลแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น แนวทางการพัฒนาพัฒนาด้านสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐาน คำนึงถึงความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ มีการสร้างระเบียบวินัย ข้อปฏิบัติด้วยป้ายสื่อความหมายต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บิสมิ บาฮี และคณะ เรื่อง การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาน้ำตกธารโต อำเภอธารโต จังหวัดยะลา พบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ ประกอบด้วย ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น

การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก มีตัวชี้วัดค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านเจ้าหน้าที่มีความสามารถในการให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ ไม่มีสื่อข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ศูนย์บริการยังไม่มีสื่อหลากหลายประเภทและน่าสนใจในการให้ข้อมูลก่อนเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ กิจกรรมการศึกษาธรรมชาติและป้ายสื่อความหมายเพื่อให้ความรู้ยังไม่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พยุงพร ศรีจันทวงศ์ อริญชัย หามณี และพรหมพงษ์ มหพรพรหม (2563) เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมภูเตาโปง บ้านบุงกุ่ม ตำบลนาหอ อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย พบว่า การจัดการท่องเที่ยวมีการจัดการปฏิบัติการสร้างรูปแบบเครือข่ายการท่องเที่ยวด้วยการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพจ และการประชาสัมพันธ์ และผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการพัฒนา ควรมีการจัดการความรู้ ให้มีคู่มือความรู้แหล่งท่องเที่ยว มีการศึกษา ถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ สนับสนุนการศึกษาวิจัย ประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรอบด้าน พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น สร้างสื่อเทคโนโลยีเผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวออนไลน์ให้หลากหลายมากยิ่งขึ้นทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังหินลาด ชุมชนมีความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในสภาวะวิกฤตการณ์การแพร่เชื้อโรคระบาดโคโรนา 19 เกิดความเปลี่ยนแปลงทำให้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวได้พักจากการเข้ามาท่องเที่ยว จึงเป็นโอกาสสำคัญในการร่วมมือกับชุมชนในการฟื้นฟูพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นการปฏิรูปแหล่งท่องเที่ยวให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมที่สำคัญ ควรมีการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ทางสื่อที่หลากหลาย สนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาบุคลากร อบรมให้ความรู้การเป็นเจ้าบ้านที่ดี นำเสนอแผนการพัฒนาเข้าสู่ระดับท้องถิ่นและประเทศ จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือชุมชน จัดทำคู่มือเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายภาษารองรับนักท่องเที่ยวในสถานการณ์โควิดที่เบาบางลง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพเพราะแหล่งท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับการเกษตรชุมชน เพื่อตอบรับกระแสการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for all) ที่ไม่มีข้อจำกัดแค่กลุ่มคนเฉพาะสภาพร่างกาย แต่ยังให้นักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยได้มีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ด้วยความเสมอภาค

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. [online]. กรมการท่องเที่ยว. 2557. แหล่งที่เข้าถึง :
https://thaits.avalue.co.th/services/uploads/standard/document/files_01042019193531/15541221354058.pdf. [20 มกราคม 2565]
- กองวางแผนโครงการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. การวางแผนและพัฒนากการท่องเที่ยวปี 2542. [online]. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2542. แหล่งที่เข้าถึง :
<http://tourismlibrary.tat.or.th/medias/T14751.pdf> [15 พฤษภาคม 2566]
- โกศล จันทรสมคอย. “แนวทางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น”. วารสารวิชาการธรรมทรรศน์. 19(เมษายน 2562) : 50-59.
- จันทร์จิรา สุขบรรจง และคณะ. “การพัฒนากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง.” วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย. 14(กรกฎาคม 2562) : 3-16.
- ณัฐวรรณ ภูพานา และศิวัช ศรีโศกวงกุล. “บทบาทของท้องถิ่นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีศึกษา ทะเลบัวแดง จ.อุดรธานี.” Veidian E-Journal. 11(มกราคม 2651) : 3175-3188.
- นิว 18. คลายร้อนท่องน้ำตก “วังหินลาด” แหล่งท่องเที่ยวใหม่เพชรบูรณ์. [online]. นิว 18. 2562. แหล่งที่เข้าถึง : <https://today.line.me/th/v2/article/qnka7k>. [20 มกราคม 2565]
- ปัสมี บาฮี และคณะ. “การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีศึกษา : น้ำตกธารโต อำเภอธารโต จังหวัดยะลา”. วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ. 3(มกราคม 2564) : 1-13.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. การพัฒนากการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548.
- ปณิษฐา ตาคำ. “การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนบ้านห้วยเตย อำเภอข้าสูง จังหวัดขอนแก่น.” วารสารวิชาการธรรมทรรศน์. 19(เมษายน 2562) : 203-214.
- ปิยะนุช พรประสิทธิ์ และสุธินี ฤกษ์ขำ. “เครื่องมือการวิเคราะห์ความสำคัญและผลการดำเนินงานเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพ.” วารสารวิทยาการจัดการ. 32(มกราคม-มิถุนายน 2558) : 123-144

พยุพพร ศรีจันทพงษ์ และคณะ. “การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมภูเตาโป่ง บ้านบุงกุ่ม ตำบลนาหอ อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย.” วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

15(มกราคม 2563) : 33-43.

พรธิดา เทพประสิทธิ์ และคณะ. “แนวทางการสร้างศักยภาพและพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เป็นเมืองท่องเที่ยว ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.” วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 15(พฤษภาคม 2564) :

297-313.

พิมพงา เพ็ญนาเรนทร์. “การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของจังหวัดนครปฐม.” วารสารสารสนเทศ. 19(กันยายน 2563) : 95-108.

มุกเหรียญ สีสถานุชิต และวรัญญาภรณ์ ศรีสุวรรณกุล. “การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของชุมชนวอแก้ว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดกำแพงเพชร.” วารสารวิชาการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ. 12(กรกฎาคม 2559) :

83-97.

ลินจง โพชาวี. “แนวทางการพัฒนามีส่วนร่วมของชุมชนและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนสะพานไม้แกดำ ตำบลแกดำ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม.” วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 11(มกราคม 2563) : 152-164.

วรกันยา พรหมพล และอัจฉรา วัฒนภิญโญ. “ความพร้อมของชุมชนกับการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของวนอุทยานน้ำตกผาหลวง จังหวัดอุบลราชธานี.” Veidian E-Journal. 11(พฤษภาคม 2561) : 2623-2639.

ศรัญญา ศรีทอง และคณะ. “การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา.”วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน. 23(เมษายน 2560) : 150-163.

ศศิธร เขาวรรณ และชาติรี ศิริสวัสดิ์. “การศึกษาความต้องการและความพร้อมของชุมชน ในการพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดมหาสารคาม.” วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 8(ธันวาคม 2560) : 519-531.

ศิริพันธ์ สังข์ทอง และ อารีย์ภา ธีรสัตยาพิทักษ์. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ย่านเมืองเก่าภูเก็ต.” วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ. 15(มกราคม 2562) : 1-21

ศรินันท์ พงษ์นรินทร์ โอชัยญา บัณฑิต และ ชัชชญา ยอดสุวรรณ. “แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา.” วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มข.9. 1(มกราคม-มิถุนายน 2559) : 234-259.

ศุภาวิณี กิตติวินิต. “ความพร้อมและศักยภาพทรัพยากรที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชน
ตำบลลิ้น อำเภอเมือง จังหวัดยะลา.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 16(มกราคม 2564) :
22-32.

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก ขวามาศเหนือ. จากน้ำพระทัยสู่อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่
ห้วยน้ำขุนใหญ่แก้ปัญหาอุทกภัย ต.น้ำก้อ ต.น้ำขุน หล่มสัก เพชรบูรณ์. [online]. สถานีวิทยุโทรทัศน์
แห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก ขวามาศเหนือ. 2562. แหล่งที่เข้าถึง :
<https://www.youtube.com/watch?v=DYa3jA6YsKo>. [20 มกราคม 2565]

สุเทพ สิงห์มาพะ (2560) เรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในมุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยว
และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลกมลา อำเภอกะหู่ จังหวัดภูเก็ต
อรณพ สุทธิจิระพันธ์. “การจัดการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในตำบลกีดช้าง อำเภอแม่แตง
จังหวัดเชียงใหม่.” วารสารปัญญา. 24(มกราคม 2560) : 25-31.

อัจฉรา ศรีลาศัย และภูเกริก บัวสอน. “แนวทางการจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
กรณีศึกษาชุมชนบ้านโคกเมือง ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์.” วารสาร
บัณฑิตศึกษา. 12(มกราคม 2561) : 218-229.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2023 PROCEEDING

การประชุมระดับชาติครั้งที่ 12 และนานาชาติครั้งที่ 5

วิทยาการจัดการวิชาการ 2023

BCG Model : พลิกฐานคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

The 12th National and The 5th International Conference Management Science : NIMS 2023

30 JUNE
2023

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

www.nims2023.fms.uru.ac.th